

תת"ע 6579/01/14 - מדינת ישראל נגד אביב אבי והבה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

10 יוני 2014

תת"ע 6579-01-14 מדינת ישראל נ' והבה

בפני כב' השופט עופר נהרי
בעניין: מאשימה

מדינת ישראל

נגד

אביב אבי והבה

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי הנאשם נהג ברכב (קטנוע) בצומת הרחובות דרך הטייסים ודרך בר לב בתל אביב ביום 15/7/13 בשעה 15:37 וכי בעת שהרכב היה בתנועה השתמש הנאשם בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית וזאת בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות תעבורה.

הנאשם כפר במיוחס לו ולפיקח התקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד השוטר לשעבר מר רביע אלדין חיר (ע.ת.1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1) ולבקשתו הוגשו במסגרת עדותו שני תצלומים (סומנו נ/1, נ/2).

לאחר שהתרשמתי באופן ישיר מהעדויות ונתתי דעתי לראיות ולטיעוני הצדדים בסיכומיהם, מסקנתי היא כי התביעה הוכיחה כנדרש את אשר יוחס לנאשם בכתב האישום ולפיקח דינו להרשעה.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין :

לא נסתרה עדותו של השוטר על כי הראות היתה מצויינת.

אין גם מחלוקת שהאירוע התרחש באור יום (בשעה 15:37).

לא זו אף זו - הנאשם עצמו אישר בעדותו כי מהכיוון שהשוטר הגיע אין ספק שהשוטר יכול היה לראות אותו.

וכך העיד הנאשם עצמו:

"...מהיכן שהוא הגיע אין ספק שהוא יכול לראות אותי, אין שום ספק שהוא ראה אותי, עמדתי בצד". (מתוך עדותו של הנאשם בעמ' 10 שורות 16 עד 17 לפרוטוקול).

הנאשם גם חזר ואישר בעדותו שהוא אחז את הטלפון בידו הימנית ומבטו היה מופנה כלפי מטה, כלפי הטלפון.

לא היתה אם כך גם כאמור מחלוקת בפי הנאשם על כי - כפי שהשוטר ראה - הוא אכן אחז את הטלפון ביד ימין שלו ומבטו היה מופנה כאמור כלפי מטה אל הטלפון שלו.

המחלוקת היא האם הנאשם עשה כן בעודו עדיין בתנועה מספר מטרים טרם עצירה של קטנועו (כגירסת השוטר) או שמא עשה כן הנאשם אך ורק לאחר שעצר את קטנועו (כגירסת הנאשם).

במחלוקת זו ועפ"י התרשמותי הישירה מעדותו של השוטר לצד היבטים נוספים של ראות טובה ושמירה על קשר עין רצוף - אני מקבל את גירסתו של השוטר.

ובמילים אחרות: אני מאמץ את גירסת השוטר לפיה אחיזתו של הנאשם ביד ימין את מכשיר הטלפון כאשר ראשו של הנאשם מופנה מטה והנאשם מסתכל על הטלפון נעשתה עת עדיין היה הנאשם בנסיעה טרם עצר וזאת מרחק של כ-7 מטרים של נסיעה.

השוטר ערך דו"ח מפורט אשר הימנו עולה כי תצפיתו היתה כאמור מאוד טובה (כפי שגם אישר הנאשם עצמו) וכי גם שמר על קשר עין רצוף.

העובדה שהשוטר יכול היה גם לתאר את דבר הפרטים הפיזיים של אחיזת המכשיר ביד ימין ע"י הנאשם כאשר ראשו של הנאשם ומבטו של הנאשם מופנים מטה (כפי שהנאשם אכן אישר מהותית כי עשה) פירושה חיזוק לדבר שדה הראיה ולדבר היות השוטר גם מרוכז במתרחש.

למעשה, אם ניתן לזקק את טענת הנאשם, פירוש הדבר שהנאשם למעשה טוען שהשוטר סתם כך בחר לתת דו"ח לאדם (לנאשם) שעומד לתומו זה מכבר עם קטנועו (על המדרכה לגירסת הנאשם) מחזיק בידו מכשיר טלפון ומתבונן במכשיר.

אין בידי לקבל טענה זו. לא מצאתי כי היתה לשוטר סיבה לטפול אשמה סתם כך על הנאשם או לנקוט בחוסר אוביקטיביות באכיפה כלפיו.

אין טענה כי יש היכרות קודמת כלשהי בין השוטר לנאשם.

לנוכח הנסיבות אף אין בידי לקבוע שהשוטר טעה בהבחנה.

הנאשם טען כי אין זה סביר שיוכל הוא ביד ימין הן ללחוץ על מצערת הגז והן לאחוז בטלפון הנייד. לענין זה יושם נא לב שהשוטר ייחס לנאשם את המעשה ממש טרם עצירה והרי הנאשם מאשר כי מבחינת פעולותיו הוא אכן נסע ואז עצר.

ובמילים אחרות, מדובר היה בשלב של האטה לקראת עצירה ולא נשמע מפי הנאשם כי בשלב שכזה יש הכרח להשתמש במצערת הגז.

הנאשם אף לא הציג כל תצלום של מצערת הגז בקטנוע והמבנה שלה ו/או כל תצלום של מבנה וגודל מכשיר הטלפון שאחז בידו, על מנת להדגים שאין הוא יכול לאחוז בשניהם בד בבד.

עוד טען הנאשם כי אין זה נכון וכי גם קיימת לשיטתו אי היתכנות שהוא נסע ממזרח למערב. בהקשר זה של כיוון הנסיעה ושל היתכנות השוטר הסביר כי הוא כרז לנאשם (וזה לא נסתר) וכי הורה לנאשם באופן בטוח לעבור ולעמוד ברחבה שאוזכרה גם ע"י הנאשם בעדותו. הסברו של השוטר מקובל עלי. השוטר עשה עלי רושם ענייני ואובייקטיבי כאמור. ואף הרי במישור המהותי קשר עצמו הנאשם לאירוע בכך שחזק את גירסת השוטר על כי הוא הוא שהיה שם כרוכב הקטנוע שנצפה מחזיק את הטלפון ומתבונן בו כשראשו מופנה כלפי מטה.

כאמור - בשדה ראייה פתוח וברור אף לדברי הנאשם עצמו, ובאור יום ובראות טובה - מוסכם על הכל שהשוטר ראה את הנאשם אחוז בידו הימנית מכשיר טלפון ומבטו של הנאשם מופנה מטה אל המכשיר.

משנותן אני אמון בגירסת השוטר על כי מעשהו הנ"ל של הנאשם נעשה כאשר הנאשם היה עוד אגב תנועה עם קטנוע קדימה מספר מטרים ובטרם עצר את קטנועו, פירושו של דבר שגובשו יסודות "השימוש" בטלפון וזאת לנוכח נוסח תקנה 28 ב (1) (א) לתקנות התעבורה שנוקטת בזו הלשון: "בעת שהרכב בתנועה הנוהג ברכב לא יאחז בטלפון קבוע או נייד, ולא ישתמש בהם ברכב אלא ובאמצעות דיבורית".

מעשהו של הנאשם - כפי שנמצא לטעמי כי הוכח כאמור - הוא מעשה שיש בו סכנה, שהרי ראשית נדרש רוכב קטנוע לשלוט פיזית בקטנוע, ושנית הרי נדרש רוכב הקטנוע להביט לנעשה בכביש אגב התקדמותו עם קטנועו קדימה ולא להביט כלפי מטה אל עבר המצוי בטלפון אגב היסח דעת מן הכביש.

אציין לבסוף כי במהלך כתיבת הכרעת דין זו נקטתי אזהרה עצמית מתאימה בדבר כך שעדות יחידה מטעם התביעה מצויה בפני בתיק זה.

לאור כל המפורט ומנותח לעיל מורשע הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ב סיוון תשע"ד, 10 יוני 2014, במעמד הצדדים